

[Jens Thomsen.]

at gøre Landbruget rentabelt. Det er gennem statistiske Oplysninger bevist, at der til enhver Tid er et bestemt Forhold mellem Landbrugets Forrentningsevne og Arbejdsløshedens Størrelse; jeg skal nævne to Tal, der viser dette. I 1920 var Landbrugets Forrentningsprocent 11,7 og Arbejdsløshedsprocenten 6,1. I 1932 havde vi Modsætningen, da var Forrentningsprocenten $\div$ 0,5 og Arbejdsløshedsprocenten 31,7. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Socialminister, hvorfor man dog ikke vil gaa denne Vej, den eneste Vej, som, efter hvad der er vist, fører til Maalet.

Det kan være slemt med de mange Penge, Arbejdsløsheden koster Samfundet, men langt farligere er den moralske Ødelæggelse, der følger med, og Eftertiden vil fælde en haard Dom over det System, der undergraver Befolkningens Energi og Selvholdelsesdrift. Det Land, der vil sikre sin Fremtid, gør det ved at opfostre en Ungdom, der er i Stand til at bære Fremtiden. Men her undergraver man Landets Fremtid ved at friste Ungdommen væk fra det nyttige Arbejde. Dette er alvorlige Misbrug af Arbejdsløshedslovgivningen, der forøger Arbejdsløsheden i Stedet for at indskrænke den.

Det skal erkendes, at det kan være en ubehagelig Opgave for Socialministeren at sætte Tingene paa den rigtige Plads, for der er desværre leffet for meget for den daarlige Moral, der mange Steder praktiseres. Det er for alvorligt et Forhold at benytte de mange Bortforklaringer og Undskyldninger til politisk Stemmekøb. Jeg vil dog gerne udtale min Anerkendelse af den højtærede Socialministers mandige Optræden, da han afviste Strejken ved Nødhjælpsarbejdet sidste Sommer i Aarhus. Der er god Grund til at have Medlidenhed med de Mennesker, der mod deres Vilje gaar arbejdsløse, og jeg forstaaer godt den gode Vilje til at give dem en god Fortjeneste ved Nødhjælpsarbejde, naar de har gaaet arbejdsløse, før de faar dette Arbejde. Men det er nødvendigt at tilrettelægge Forholdene saaledes, at alle Arbejdere vil søge væk fra Nødhjælpsarbejde til det produktive Arbejde, ellers fremelsker man Arbejdsløshed i Stedet for at afskaffe den.

Jeg vil gerne føje et Par Bemærkninger til de Udtalelser, som er fremsat her i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Søren P.

Larsen var af den Formening, at et Kortsystem vilde sikre Kontrollen, og det er jo muligt, at dette ogsaa er Tilfældet, og at noget saadant ogsaa burde indføres. Men naar det ærede Medlem siger, at et saadant System ikke vil friste over Evne, saa er dette ikke helt rigtigt. Jeg hørte netop om en Tildragelse forleden. En Mand havde faaet en Arbejder, som en Tid havde gaaet arbejdsløs, men da Arbejderen havde været i Arbejde i 3 Uger, til Mandens fulde Tilfredshed, kom han til ham og sagde: Kan De ikke gøre mig en Tjeneste? Jo, det vilde han da gerne; hvad det var? Det var at skrive ham en Attest, for at han var afskediget paa Grund af Mangel paa Arbejde, og Grunden til, at jeg ønsker en saadan Attest, sagde han, er, at naar jeg faar den, kan jeg faa Arbejde ved Losning af en Kuldamp og tjene 20 Kr. om Dagen. Arbejdsgiveren kunde selvfølgelig godt forstaa, at han gerne vilde have en saadan Plas, og han var saa tjenstvillig at give ham Attesten. Et Par Dage efter traf han sammen med en Mand fra Arbejdsløshedskontrollen inde i Byen, og denne spurgte ham: Var De ikke godt tilfreds med den Mand, De havde? Jo, svarede han, jeg var udmærket tilfreds. Men havde De da ikke mere Arbejde til ham? Jo, jeg havde Arbejde nok. Men hvorfor afskedigede De ham saa? Saa maatte Manden gaa til Bekendelse, at det var for at gøre Arbejderen en Tjeneste, og det viste sig, at der ingen Dampner havde været; Aarsagen var kun den, at Arbejderen var blevet træet, derfor ønskede han en saadan Attest.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var inde paa, at der var sket en Ændring i Mentaliteten. Jeg tror, det ærede Medlem der er ved Kærnen i det farlige ved hele Arbejdsløshedsproblemet. Det kan ikke skjules, at der paa mange Omraader er sket en Mentalitetsændring, som medfører en Demoralisation af meget farlig Art. Det ærede Medlem sagde, at vi maatte kræve Renhed og Hæderlighed i det offentlige Liv, og derom kan vi sikkert alle blive enige. Men vi kan sikkert ogsaa blive enige om, at den Hæderlighed og Renhed, som vi kræver, i Virkeligheden bliver fremskaffet paa samme Vis her som paa andre Omraader. Der er jo et gammelt Ord, der siger, at den lille Forbryder hænger man, den store lader man